

1697 ²¹/₆ 16: 1. Beh. af F. t. L. ang. midlertidige Skattelempelser for nye Beboelsesejendomme. 1698

med dertil og erklærede ved første Behandling, at det var af principielle Grunde, som den højtærede Minister senere skulde angive, hvis der blev Lejlighed dertil. Det er mig ikke let at se, hvilke disse principielle Grunde kan være. Den højtærede Minister ved, at der er adskillige Tilfælde fra tidligere Lejligheder, som man kan henvise til. Allerede ved de gamle Hartkornsskatter var der, saa vidt jeg husker, Bestemmelser om Fritagelse for Skat i visse Tilfælde, naar der f. Eks. var skabt nye Arealer ved Inddæmning o. s. v. I den nugældende Lov om Ejendomsskyld findes der i § 6 en ganske lignende Bestemmelse, idet der staar: „Udtørrede Ferskvandsarealer, der inddrages under Opdyrkning, samt Hedearaler, der opdyrkes eller beplantes, kunne af Finansministeren helt eller delvis fritages for Ejendomsskyld i et Tidsrum af indtil 20 Aar, efter at Opdyrkingen eller Beplantningen har taget sin Begyndelse“ o. s. v. Her har man en Bestemmelse af en ganske lignende Art. Jeg kan godt indse, som det ogsaa skinnede igennem i den højtærede Ministers Udtalelser, at Betænkkeligheden i nogen Grad skyldtes den Omstændighed, at det var Kommunen, der tog Bestemmelse om, hvilke Ejendomme der skulde med ind under Fritagelsen, men det forekommer mig, at naar man omformede Bestemmelsen en lille Smule, skød Indenrigsministeriets Myndighed stærkere frem, maatte man faa et Forhold ganske analogt med det, jeg nys omtalte, og det vil jeg henstille til Overvejelse, idet jeg ikke skal komme nærmere ind herpaa, før jeg hører den højtærede Ministers Udtalelser. Naar den højtærede Minister nu i Stedet derfor vil indsætte en Bestemmelse om, at der skal kunne gives Lettelser eller Fritagelser for Fragt af Materialier til Bygningsarbejder, maa denne Bestemmelse paa Forhaand mødes med en vis Modvillie, fordi det forekommer mig at være en Ordning, som det vil være uhyre vanskeligt at føre ud i Livet, og som det vil volde meget stor Vanskelighed at føre Kontrol med i Retning af, at Godtgørelsen virkelig kommer der, hvor den skal komme. Den Maade, hvorpaa Materialierne skaffes til Veje navnlig her i København, er saa højt forskellig. Nogle køber deres Materialier

direkte fra Produktionsstedet, f. Eks. Jernbjælker fra Udlandet, og andre køber dem fra Lager, hvor de i mange Tilfælde har ligget uhyre længe. Jeg skal blot minde om, at alt, hvad der bruges af Træ til Opførelse af en Ejendom, mindst skal have ligget et Aar, forinden det kan bruges. Det forekommer mig ogsaa, naar jeg tænker mig Bestemmelsen gennemført i Praksis, at Kontrollen maa blive uhyre vanskelig. Men dertil kommer, at det ogsaa med den Begrænsning, der er foreslaaet af den højtærede Minister, vil være en meget ringe Hjælp. Hvad Betydning vil egentlig et Beløb paa 200,000 Kr. faa? Sætter man, at man skal bruge 4,000 Lejligheder, og tænker man sig, at man kan naa at faa opført 4,000 nye Lejligheder, vil det betyde een Gang for alle 50 Kr. for en Lejlighed. Det er 2 Kr. 50 Øre i aarlig Rente, altsaa en Lettelse i Lejen paa lidt over 20 Øre om Maaned. Dette vil jo være et saa forsvindende Beløb, at det saa at sige intet vil komme til at betyde. Og ser vi saa paa Medaillens anden Side, er det, som den højtærede Minister har foreslaaet, efter min Mening farligt. Det er farligt af den Grund, at nemlig Transporten af Mursten og ogsaa af andet Bygningsmateriale i den senere Tid slet ikke sker udelukkende paa Statsbanerne. En hel Del af det, der kommer her til København, kommer med smaae Fartøjer ind i Havnen, hvor det opløses. Hvis nu den højtærede Ministers Forslag skulde blive gennemført og kom til at virke, saa vilde ganske sikkert de Sten, der skulde hertil f. Eks. fra Teglværket ved Nivaa eller andre Teglværker, som ligger ved Kysten i Nordsjælland, i Stedet for at blive ført hertil med et Skib blive ført hertil med Jernbanen. Og hvis den højtærede Minister for offentlige Arbejder var til Stede her, tror jeg, at han vilde — i hvert Fald burde han — beklage en Udvikling, der i højere Grad belastede vor Godstrafik, end den er i Forvejen. Her er netop et Forhold, jeg vil henstille til den høje Regering at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at samtidig med, at man foretager en Nedsættelse af Fragten og altsaa en yderligere Belastning af vore Jernbaner, der skal føre disse Varer frem, samtidig er Forholdet saaledes, at man ikke kan modtage